

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο

Ματωμένες γειονιές-41

Η σοφίτα άρεσε στο Μπνά. Είχε οριζόντια θέα σχεδόν από όλη την πόλη. Πλήρως προκαταβολικά το ενοίκιο τριών μπνών και τακτοποίησε τα πράγματά του. Το βράδυ τον κάλεσε ο Ηρακλής στο σπίτι και τον σύστησε στην οικογένεια. Την άλλη μέρα θα πήγαινε με το Σωκράτη να κάνει την εγγραφή του στη σχολή.

- Σε ποια σχολή;

- Μάλλον στη Σχολή Καλών Τεχνών. Μ' αρέσει να ζωγραφίζω. Όμως οι δικοί μου επιμένουν να γίνω ή γιατρός ή δικηγόρος και δεν θέλω να τους απογοητεύσω.

- Με το συμπάθιο, λεβέντη μου. Η επιλογή είν' δική σου. Άμα 'χεις μεράκι για τη ζωγραφική δεν θα προκόψεις αλλού, είπε ο καπετάν Ροκάκης και συμφώνησαν όλοι μαζί του.

Η μάνα του Μπνά η Χαρίκλεια ήταν η μικρότερη αδερφή της Γεωργίας, που είχε γιο τον Ανδρέα τον ταχυδρόμο. Ο Μπνάς ήταν το στερνοπούλι της και είχε μανία από μικρός να μαστορεύει πράγματα. Ζωγράφιζε και χάραζε στο ξύλο διάφορες εικόνες. Όταν πήγε στο γυμνάσιο στην Τρίπολη πρόσεξε ένα εργαστήρι αγιογράφων. Περνούσε κάθε μέρα και θαύμαζε τις εικόνες στη βιτρίνα. Μια φορά τον κάλεσε μέσα ο αρχιμάστορας. Το εργαστήρι μύριζε ευωδιές. Οι πιο πολλοί μαστορες ήταν καλόγεροι και έψελναν χαμπλόφωνα καθώς δούλευαν. Τους παρακολουθούσε μαγεμένος και ένιωθε να βρίσκεται σε ιερό χώρο. Κάποτε τον χτύπησε στην πλάτη ο αρχιμάστορας χαμογελώντας. «Θα κλείσουμε τώρα. Μπορείς να έρχεσαι όταν έχεις ελεύθερο χρόνο». Χάρηκε ο Μπνάς. Ήταν εύστροφος με δυνατό μνημονικό και αφομοίωνε τα μαθήματά του στην παράδοση. Οπότε είχε περισσότερο χρόνο και πήγαινε συχνά στο εργαστήρι γεμάτος δέος για το μυστήριο της τέχνης και της θρησκευτικότητας. Μια μέρα, ο αρχιμάστορας του πρόσφερε υλικά να εικονογραφήσει έναν άγγελο. Συγκινήθηκε και ξεκίνησε δειλά-δειλά. Πριν κλείσουν, ο πρωτομάστορας επιθεώρησε το έργο του. «Τέλειο! Μπράβο, Μπνά. Έχεις θεϊκή φώτιση, παιδί μου. Θέλεις να γίνεις αγιογράφος;» «Θέλω, θα ρωτήσω τους γονείς μου». Οι γονείς δεν δέχτηκαν να γίνει αγιογράφος ο χαρισματικός τους γιος, όμως χάρηκαν που περνούσε τις ελεύθερες ώρες του στο εργαστήρι. Στο τέλος εκείνου του χρόνου, ο Μπνάς έκανε δώρο στη γιαγιά του την Αντρέαινα μια όμορφη εικόνα του Αγίου Ανδρέα στη μνήμη του αδικοσκοτωμένου παππού που δεν γνώρισε. Στις σχολικές διακοπές έφτιαχνε εικονίσματα και τα πουλούσε στα πανηγύρια. Οι γονείς έκαναν κομπόδεμα τα

Ο Γάλλος διπλωμάτης Paul Cambon

κέρδη του για τις σπουδές του. Είχε ένα μπλοκάκι και έκανε σκίτσα.

Εκείνο το βράδυ, σκιτσάρισε τον καπετάνιο. Έδειξε το σκίτσο και έμειναν όλοι κατάπληκτοι. «Παιδί μου, να πας να γραφτείς στη Σχολή Καλών Τεχνών», είπε συγκινημένος ο καπετάνιος. Είχαν όλοι ενθουσιαστεί μαζί του. Ήταν ψηλός, καστανόξανθος με αδρά χαρακτηριστικά και ευγενικό πρόσωπο.

- Μήπως γνωρίζεις το Νικήτα και τον Αριστείδη;

- Βεβαίως και τους γνωρίζω, καπετάνιε. Ο Νικήτας είναι πρώτος μου ξάδερφος. Η μάνα του και η μάνα μου είναι αδερφάδες.

- Είναι άριστοι μαστορες. Μας έφτιαξαν έναν καταπληκτικό φράχτη.

Ο Σωκράτης με τον Ασίκη ξενάγησαν τον Μπνά στα αξιοθέατα της Αθήνας. Έμεινε κατενθουσιασμένος με τα επιβλητικά αρχαία αγάλματα.

- Απίθανα! Τέλεια η ανθρώπινη μορφή, αναφώνησε.

- Συμφωνώ. Οι αρχαίοι μας πρόγονοι μας κληροδότησαν πολύτιμα έργα τέχνης και πολιτισμό. Μακάρι να τους μοιάσουμε.

- Θα προσπαθήσουμε. Εγώ είμαι ήδη ταμένος στην τέχνη και εσύ πρόκειται να ακολουθήσεις τα βήματα του Ιπποκράτη. Έτσι δεν είναι;

- Έτσι είναι. Με φοβίζει ο πόλεμος που

δεν λείπει να τελειώσει. Μου 'χει λείψει το Απδονοχώρι.

- Θυμάμαι εκείνα τα βαφτίσια που κάνατε στον Άγιο Παντελεήμονα. Ήμουνα κι εγώ εκεί αλλά δεν γνωριστήκαμε τότε.

- Είναι και για μένα αξέχαστη εκείνη η περιπέτεια, Μπνά. Έπιασα τη σκούφια κατά λάθος και έγινα απροσδόκητα νονός. Μ' άρεσε πάρα πολύ η ζωή στο Απδονοχώρι. Ο παππούς μάς είχε χαρίσει αρνάκια. Αγαπώ τα ζώα και τη φύση. Έμαθα κλαρίνο για να παίζω στα πανηγύρια. Δυστυχώς, ήρθε ο πόλεμος και δεν ξαναπήγαμε.

- Θα πάμε μαζί στο πανηγύρι του χρόνου. Μ' αρέσει και μένα το Απδονοχώρι. Πήγαινα συχνά από μικρός με τη μάνα μου. Κάναμε επισκέψεις στην αδερφή της τη θεία Φιλομήλα. Είναι το ομορφότερο χωριό της Γούρνας.

Μπήκε στη Σχολή Καλών Τεχνών ο Μπνάς και κίνησε τη ζωή του στην Αθήνα. Ο Ηρακλής τον καλούσε συχνά στο σπίτι και έγινε τακτικό μέλος της παρέας. Πήρε άδεια από το Δήμο και έστισε το καβαλέτο του στο κέντρο της πόλης. Έκανε σκίτσα περαστικών έναντι δέκα δραχμών το καθένα. Ο ξάδερφος του ο Ανδρέας τον είχε συμβουλέψει να μην πλέξει με τα πολιτικά. «Μπνά, έχεις το χάρισμα της τέχνης που ομορφαίνει τον κόσμο».

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

Εκείνο το βράδυ, σκιτσάρισε τον καπετάνιο. Έδειξε το σκίτσο και έμειναν όλοι κατάπληκτοι. «Παιδί μου, να πας να γραφτείς στη Σχολή Καλών Τεχνών», είπε συγκινημένος ο καπετάνιος. Είχαν όλοι ενθουσιαστεί μαζί του.